

Sygn. akt I ACa 1105/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Jerzy Bess

SA Grzegorz Krężolek

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi I. M.

o wznowienie postępowania z powództwa T. M. przeciwko I. M. o rozwód, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 12 marca 2009 r., sygn. akt I ACa 80/09

postanawia:

odrzuć skargę.

SSA Jerzy Bess SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek

UZASADNIENIE

I. M. złożył w dniu 21 lipca 2016 r. skargę o wznowienie postępowania we ww. sprawie o rozwód, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 12 marca 2009 r., sygn. akt I ACa 80/09. Powołał się na podstawę wznowienia w postaci wykrycia nowych dowodów (zeznań M. M. przed Sądem Rejonowym w K.), które mają istotny wpływ na wynik sprawy, a z których nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Skarga o wznowienie postępowania została wniesiona po upływie 5-letniego terminu wskazanego w art. 408 k.p.c. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 sierpnia 2013 r. (sygn. V CO 59/13, LEX nr 1391366) zasadniczą funkcją terminu oznaczonego w art. 408 k.p.c. jest ustanowienie bezwzględnej granicy czasowej, po upływie której skarga o wznowienie nie może być skutecznie wniesiona. Ma to gwarantować stabilność i pewność obrotu prawnego po upływie znacznego czasu. Z tych względów termin ten liczy się od daty prawomocności wyroku, a nie np. od daty dowiedzenia się o podstawach do wznowienia postępowania, czy dowiedzenia się o możliwości złożenia skargi o wznowienie postępowania – skutkowałoby to bowiem tym, że stan niepewności, co do możliwości podważenia prawomocnego orzeczenia mógłby trwać bez żadnej granicy czasowej. Określony w art. 408 k.p.c. termin jest terminem prekluzyjnym (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 178/99, OSNAP 2000, Nr 15, poz. 599 oraz z dnia 13 kwietnia 2011 roku, V CZ 12/11, LEX nr 1147807). Bieg tego terminu rozpoczyna się w każdym wypadku z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia, które ma być zaskarżone skargą o wznowienie i gdy nie zostaje on zachowany, skutkuje odrzuceniem skargi o wznowienie (art. 410 § 1 k.p.c.). Termin 5-letni jest wyłączony tylko wtedy, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Z okoliczności sprawy prawomocnie zakończonej wynika, że skarżący miał pełną możliwość działania, był w sprawie

reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (k. 74 akt I C 1474/08), tak przed Sądem I, jak i II instancji. Także w skardze nie zostały podniesione żadne okoliczności, które mogłyby zostać zakwalifikowane, jako przyczyny nieważności określone w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Mając na uwadze bezsporną okoliczność, że skarga została złożona po upływie 5 lat od uprawomocnienia się wyroku z dnia 12 marca 2009 r., podlega odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

SSA Jerzy Bess SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek